

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7833

гр. София, 20.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110141677 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба от Д. Д. К., с която са предявени искове по чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сумата от 20 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес, притеснение, безпокойство, потиснатост, отчаяние, затваряне в себе си, засягане на честта, достойнството, авторитета, репутацията и доброто име на ищцата, безсъние, липса на апетит, апатия, ограничаване на социалните контакти, проблеми в семеен и професионален план, нарушаване нормалния ритъм на живот; за сумата от 1980 лева – обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в реализирани разходи при водене на съдебно дело, които вреди се твърди да са причинени вследствие виновно поведение на ответника, изразяващо се в бездействие да поиска корекция на грешно вписано обстоятелство, съдържащо се в документ за собственост, вписан в Имотния регистър, както и искове по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съответно за сумата от 6136,40 лева – обезщетение за забава върху главното вземане в размер на 20 000 лева, претендирани за периода 19.08.2020 г. – 25.07.2023 г., както и за сумата от 607,50 лева – обезщетение за забава върху главното вземане в размер на 1980 лева, дължима за периода 19.08.2020 г. – 25.07.2023 г.

Ищцата твърди, че с оглед подготовка на дело за делба, посетила Агенция по вписванията – гр. София, откъдето получила копие от Договор за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост, сключен на 24.07.1997 г., видно от който наследодателят □ /Д. П. К./, в качеството си на купувач, закупил следния имот: Урегулиран парцел III – 1550 /трети, планоснимачен номер хиляда петстотин и петдесети/, целият от 792 кв.м., находящ се в кв. 60 по плана на гр. Костинброд, общ. Костинброд, при съсед: парцел IV – 1550, парцел V – 1545; парцел XX – 1547; парцел II – 1549 и улица. Видно от съдържанието на посочения препис, целият имот /а не само част от него/ е бил закупен от наследодателя на ищцата. Доверявайки се на публично вписаното обстоятелство, ищцата била със съзнанието, че наследодателят □ е бил изключителен собственик на горепосочения имот, като поради семейни причини към момента на закупуването му, не е поддържала близки отношения със своите роднини, поради което не разполагала с информация относно придобивната сделка. Ищцата предявила иск за делба на имота /парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр.

Костинброд, целият състоящ се от 792 кв.м., при съседни на целия парцел: улица, парцел IV – 1551, парцел V – 1545, парцел II – 1549 и парцел XX – 1547, който парцел съгласно скица на поземлен имот представлявал: поземлен имот с идентификатор 38978.900.1550 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Костинброд, общ. Костинброд, обл. София, с адрес на поземления имот: гр. Костинброд, ул. „3 март“ № 4, целия с площ от 786 кв.м., при граници и съседни на имота: 38978.900.5296; 38978.900.6945; 38978.900.1545; 38978.900.1551; 38978.900.5447/, ведно с построената в него масивна жилищна сграда, представляваща северозападен близък с идентификатор 38978.900.1550 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Костинброд, със застроена площ от 67 кв.м. и ведно с построената в имота масивна жилищна сграда, представляваща югоизточен близък с идентификатор 38978.900.1550 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Костинброд, като приложила заверения препис на договора за продажба от 24.07.1997 г., въз основа на което било образувано гр. д. № 518/2018 г., ГО по описа на РС – Костинброд, а в исковата молба /подадена от ищцата по горепосоченото дело/ се съдържаха твърдения, че поземленият имот /индивидуализиран в Договор за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост, сключен на 24.07.1997 г./ бил изключителна собственост на наследодателя на коляното на ищцата по настоящото производство. С отговора на исковата молба по делото за делба, ответниците оспорили твърдението, че посоченият парцел е изключителна собственост на наследодателя на Д. К., като посочили, че същият е бил собственик само на $\frac{1}{2}$ идеална част от имота. Ответниците също приложили като доказателство копие от договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост, сключен на 24.07.1997 г., в чието съдържание ръкописно било добавено означение за дробна част, а именно „ $\frac{1}{2}$ “, а в копието на договора бил виден печат на областния управител на Софийска област. Като писмено доказателство към отговора на исковата молба по делото за делба, бил представен и договор за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост, сключен на 05.05.1998 г., между С. Й. С., С. (С.чо) Й. С. и областния управител на Софийска област, съгласно който, продавачът продава на купувачите държавен имот, както следва: $\frac{1}{2}$ от парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр. Костинброд, целият състоящ се от 792 кв.м., при съседни на целия парцел: улица, парцел IV – 1551, парцел V – 1545, парцел II – 1549 и парцел XX – 1547. В първото заседание по делото за делба, позовавайки се на приложения от Д. К. документ за собственост, заверен с „вярно с оригинала“, процесуалният □ представител оспорил наличието на съсобственост с конституираните като наследници на лицето С. (С.чо) С. /С. С., А. Ф., Д. Д./. В производството по делба, авторството и съдържанието на договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост, сключен на 24.07.1997 г. от областния управител на Софийска област и на договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост от 05.05.1998 г., били оспорени от страна на Д. К., но без резултат, като съдът приел, че наследодателят на последната е бил собственик на $\frac{1}{2}$ част от посочения парцел. С решението си, съдът допуснал до делба само $\frac{1}{2}$ част от парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр. Костинброд, целият състоящ се от 792 кв.м., представляващ поземлен имот с идентификатор 38978.900.1550 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Костинброд и на масивна жилищна сграда, представляваща северозападен близък с идентификатор 38978.900.1550, като отхвърлил иска за делба на целия парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр. Костинброд, целият състоящ се от 792 кв.м., и на масивна жилищна сграда, представляваща югоизточен близък с идентификатор 38978.900.1550. Ищцата в настоящото производство реализирала разходи по оспорването /1980 лева за адвокатско възнаграждение в размер на 1560

лева, държавна такса в размер на 80 лева, държавна такса за 8 бр. съдебни удостоверения и депозит за вещо лице – 300 лева/, основавайки твърденията си на вписаното в имотния регистър обстоятелство, което довело и до негативни изживявания у нея, като счита, че същите се намират в причинно-следствена връзка с поведението на ответника. Ищцата излага доводи, че относно заповедта, с която се определя купувач на имот – частна държавна собственост, както и относно договора за продажба на такъв имот, е предвиден ред за нанасяне на корекции, при наличието на грешка, като по отношение на заповедта, процедурата е по административен ред, а по отношение на договора – по предвидения в ГПК ред за поправка на подлежащи на вписване актове. Подобни действия обаче не били предприети, което довело до наличието на вписан в публичния регистър акт с неверни обстоятелства, което създавало неверни представи у ищцата, която предприела действия по образуване на дело за делба при изчислени и посочени от нея квоти. Твърди да е преживяла шок и емоционален срив, когато било постановено решението на съда по гр.д. № 518/2018 г., ГО по описа на РС – Костинброд, в което било прието, че наследодателят □ е придобил 1/2 част от поземления имот, тъй като по този начин била представена пред своите роднини като алчна личност, целяща да получи нещо, което не □ се следва, използвайки правни похвати, като по този начин името, честта и достойнството □ били накърнени пред роднините и съседите □. Психическото и емоционалното състояние на ищцата се влошило значително, личността □ била засегната негативно, бил е нарушен нормалният □ начин на живот, работа, отражение имало и върху социалните □ контакти; физическият и психологическият статус на ищцата били нарушени. След постановяване на съдебното решение по делото за делба била разстроена, изключително напрегната, силно фрустрирана, негативните □ емоции били завишени до краен предел вследствие поведението на ответника в настоящото производство. Ищцата изпитала разочарование от факта, че е възможно официални документи да се окажат неистински, поради пропуск на ответната страна, който пропуск не бил коригиран надлежно и своевременно, както и от обстоятелството, че ищцата определя себе си като честен, лоялен човек, подходящ добросъвестно към изпълнение на задължения от всякакво естество и въпреки това била принудена да търпи унижение и неудобство поради неизпълнението на задължението на ответника. В началото на периода, в който ищцата започнала да търпи вреди, тя станала апатична и тъжна, като всеки път, в който си спомняла за случилото се, избухвала в гняв, тъй като се чувствала несправедливо засегната, с оглед на това, че била възприета от другите участници в производството по делба, като личност, целяща да получи неоснователно нещо чуждо, като същевременно усещала и безсилие да промени нещо, поради поведението на ответника. В първите три-четири седмици, след узнаване на решението на съда по делото за делба, ищцата посочва, че почти не е спала, премисляла пос.но случилото се, в частност, че поради поведението на ответника, тя е представена в негативна светлина пред своите роднини и съседи, която представа у тях щяла да остане завинаги. Загубила апетит, започнала да страда от безсъние, загубила професионална, лична и житейска мотивация за извършване на обичайните ежедневни дейности, изгубила чувството си за хумор, усещането за веселие, спряла да прави планове за живота си, изолирала се от близки и приятели, тъй като при среща с хора, все се стигало до обсъждане на случилото се, което травмирало ищцата, като състоянието □ се влошавало. В работата си, ищцата проявявала разсеяност, тъй като била фокусирана върху неправомерното поведение на ответника, както и каква защитна позиция да заеме. Ищцата изпитвала притеснение и страх от възможността случката да стане достояние на колегите □, което можело да доведе до формиране на негативно мнение спрямо нея,

тъй като преди това била възприемана като съвестен и дисциплиниран служител. Ищцата започнала да изпитва затруднение при изпълнение на служебните си задължения, вследствие натрупаните негативни изживявания, което довело и до влошаване на отношенията ѝ с нейните колеги, от които се изолирала, тъй като нямала желание да обсъжда случилото се, което неминуемо ставало тема на разговор. Загубила желание и устрем за работа, полагала старание да работи както преди, но това не било възможно поради преживените тревоги и настъпилите събития, с които не можела да се примири и които дали негативно отражение и върху семейните ѝ отношения. Започнала да се гневи безпричинно и да инициира скандали за дреболии, отказвала да разговаря с най-близките си хора. Възнамерявала да възобнови отношенията си с роднините си и със съседите си, но това се осуетило поради изхода от делото за делба. Всички посочени негативи били налице и към настоящия момент. Преди случилото се ищцата била жизнен, контактен, енергичен, работещ, пътуващ, позитивен, усмихнат и ангажиран човек, отворен към хора и нови контакти, правещ планове и без проблеми със съня, а вследствие поведението на ответника, станала нещастна, притеснена, унижена, съсипана физически и психически, затворена, потисната, обезкуражена, често подхождаща с раздражение в обикновени житейски ситуации. Ищцата била известна като грижовен, честен, работещ, отговорен човек, обичаш работата, средата и живота си, спазваща законите, зачитаща правата на околните и винаги в готовност да окаже помощ. През целия си живот не е била наказвана, работила старателно, отличавала се с точност и отговорност, като всичко това било сринато вследствие поведението на ответника. Ето защо моли за осъждане на ответника да заплати сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 26.07.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, за сумата от 1980 лева обезщетение за имуществени вреди - разходи за делото за делба, ведно със законната лихва от 26.07.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, обезщетение за забава в размер на 6136,40 лева върху главницата от 20 000 лева, за периода 19.08.2020 г. /на която дата ищцата се е запознала с решението/ – 25.06.2023 г., както и в размер на 607,50 лева обезщетение за забава върху главницата от 6136,40 лева, за периода 19.08.2020 г. – 25.07.2023 г. Прилага доказателства, прави доказателствени искания. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от Областна администрация на Софийска област, чрез областния управител, с твърдения за допустимост, но неоснователност на исковите. Твърди, че от приложените към отговора документи, от решението на РС – Костинброд от 19.08.2020 г., се установява, че наследодателят на ищцата е притежавал $\frac{1}{2}$ от поземления имот, придобит чрез покупко-продажба. Излага, че съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот чрез Народния съвет от 1975 г., Д. К. /наследодател на ищцата/ закупува право на строеж върху $\frac{1}{2}$ идеална част от държавна земя. От общинската администрация на гр. Костинброд до областния управител на Софийска област е било изпратено писмо по повод молба от наследодателя на ищцата, за закупуване на $\frac{1}{2}$ част от парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр. Костинброд и уточнението в точка 8 от този документ, касателно съществуването на типов договор от 11.01.1972 г. за отстъпване право на строеж върху другата $\frac{1}{2}$ идеална част от поземления имот. Ответникът сочи, че в акт за частна държавна собственост № 1149 от 17.11.1997 г., отнасящ се към парцел III – 1550 в квартал 60 по плана на гр. Костинброд, изрично в т. 17 „забележка“, е записано, че със заповед № ДС-1006/27.11.1997 г. на областния управител на Софийска област и на основание договор за продажба от 24.07.1997 г., $\frac{1}{2}$ част от процесния имот се отписва от актовете книги за собственост в полза на г-н Д. П. К. /наследодател на ищцата/.

Поддържа, че съгласно договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост от 24.07.1997 г., купувачът /наследодателят на ищцата/, е задължен да впише договора в нотариалните книги. Позовава се и на чл. 8, ал. 1 от Правилника за вписванията, като твърди, че настоящият случай попада в хипотезата на „всички други актове“, съгласно разпоредбата, т.е. вписването се извършва по писмена молба на страните, на нотариус и на всеки, който има интерес от вписването, следователно не е налице изрично задължение за областния управител да вписва договорите за продажба на имоти – частна държавна собственост. На следващо място, ответникът твърди, че видно от приложения към исковата молба заверен препис на договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост от 24.07.1997 г., печатът „Вярно с оригинала“ е на Служба по вписванията – гр. Костинброд; след извършена справка в Службата по вписванията – гр. Костинброд, се установило, че на 30.07.1997 г., лично наследодателят на ищцата е вписал договора за продажба на недвижим имот – частна държавна собственост от 24.07.1997 г., което е в противоречие с твърдението на ищцата, че областният управител е вписал акта в Агенция по вписванията в гр. София и съответно поради това е претърпяла неимуществени вреди от поведението на ответника. Посочва, че твърденията на ищцата са противоречиви в частта, в която е посочено, че се е изолирала от близките си, а същевременно е признала, че към момента на покупката на имота, не е поддържала близки отношения с роднините си, като допълва, че в исковата молба, въз основа на която е образувано делото за делба, ищцата е посочила, че баща □ е прехвърлил идеалните си части от процесния имот на сина си срещу задължение за издръжка и гледане, което ответникът счита, че е индиция за изводи, противни на твърденията на ищцата за близост с нейните роднини. Ответникът сочи, че ищцата следва да е била наясно с това каква част от имота е принадлежала на наследодателя □, тъй като при откриване на наследството, за нея е възникнало задължение да внася местен данък, тъй като била призована към наследяване. Поддържа, че след откриване на наследството, ищцата е разполагала с възможност да се снабди с информация относно имота и по-точно неговата площ. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулираният петитум дават основание на съда да приеме, че е сезиран с искове с правна квалификация чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

По разпределение на доказателствената тежест:

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 ЗЗД, е необходимо в съответствие с разпоредбите на чл. 154 ГПК ищецът да установи наличието на следните предпоставки: 1) правоотношение по възлагане на работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние – в случая бездействие, вреда – имуществена и неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина), 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действие/бездействие, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействие за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (арг. ППВС № 9/1966 г.). Вината се предполага до доказване на противното, като в тежест на ответника е да обори при условията на обратно доказване /пълно и главно/ презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

По доказателствените искания:

Страните са представили към исковата молба и отговора писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Съдът приема, че исканията на страните за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели следва да се уважат, като предвид кръга обстоятелства, за които в исковата молба е направено искане да бъдат разпитани вторият и третият свидетел са изключително близки и свързани, следва да се допусне един свидетел за тези обстоятелства, а искането в частта за разпит на трети свидетел следва да се остави без уважение на основание чл. 159, ал. 2 ГПК.

Искането за приобщаване на гр. д. № 518/2018 г. по описа на РС – Костинброд, доколкото е свързано с относими по делото обстоятелства, следва да се уважи.

Исканията на ответника следва да се оставят без уважение, тъй като по реда на чл. 186 ГПК, съдът може да изиска конкретен документ от съответното учреждение, издаден от последното във връзка с функциите и дейността му. Доколкото в случая се иска снабдяването с информация кой и кога е вписал конкретен акт и относно второто искане – получаване на информация във връзка с партията относно имота, посочен в исковата молба, съдът намира, че исканията не се отнасят до снабдяване с конкретен официален документ, издаден от посочените учреждения във връзка с изпълняваната от тях дейност. В случай че ответникът поддържа исканията си, следва да изготви и да представи по делото проекти на съдебни удостоверения.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, като съдът ги прикани към доброволно уреждане на спора, предмет на делото.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към сключване на спогодба за уреждане на правния спор, предмет на делото.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер, а при своевременно постигане на споразумение за доброволно уреждане на спора ще спестят процесуални усилия и разноски.

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

ОБЯВЯВА на страните проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението, като им **УКАЗВА**, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИЕМА представените от ищеца и ответника писмени документи като доказателства по делото.

ДОПУСКА на основание чл.163 ГПК събиране на гласни доказателствени

средства чрез разпит на двама свидетели на ищцата при режим на довеждане за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства. УКАЗВА на ищцата да осигури явяване на свидетелите, които са ☐ допуснати, за датата на насроченото първо по делото открито съдебно заседание и я предупреждава, че при неоснователно неявяване на свидетелите съдът ще постанови краен съдебен акт без събирането на тези гласни доказателства и двама свидетели на ответника при режим на призоваване. **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** на основание чл. 159, ал. 2 ГПК искането за разпит на още един свидетел за обстоятелствата от втората и третата група, както са заявени с исковата молба.

ДОПУСКА на основание чл.163 ГПК събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Р. Д. К., ЕГН ***** с адрес за призоваване – гр. София, ж.к. „С. и на свидетеля С. Й. С., ЕГН ***** с адрес гр. Костинброд, ., при депозит в размер на сумата 100 лева (40 лева за свидетеля, който ще бъде призован от гр. София и 60 лева за свидетеля, който ще бъде призован от гр. Костинброд), вносим от ответника в седмичен срок от съобщението, в който следва да представи и документ за внесен депозит.

ДА СЕ ИЗГОТВЯТ справки за адреси на свидетелите (пос.ен, настоящ и по месторабота), като същите **ДА СЕ ПРИЗОВАТ** едновременно на всички установени по делото адреси след представяне на документ, че депозитът е внесен.

ДА СЕ ВПИШАТ в изпратената до всеки от свидетелите призовка следните указания на съда: че при неоснователно неявяване в съдебното заседание, за което е призован, съдът ще му наложи **ГЛОБА** в размер на сума до 300 лева и ще постанови **ПРИНУДИТЕЛНОТО** му **ДОВЕЖДАНЕ** за следващото открито съдебно заседание.

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване гр. д. № 518/2018 г. по описа на РС – Костинброд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания, като УКАЗВА на ответника, че ако поддържа искането си за приобщаване на посочената в отговора на исковата молба информация, за която е заявено искане да бъде изискана от съда, може да представи проекти на съдебни удостоверения в едноседмичен срок от съобщението.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **11.04.2024 г. от 10:40 часа**, за когато да се призоят страните и свидетелите след представяне на документ за внесен депозит.

Препис от настоящото определение, в което се съдържа проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора, подаден от ответника и приложенията към него.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____